

Papillon-Ringens uppfödarmöte i Stockholm 31 maj.

Ett mycket trevligt, informativt och nyttigt uppfödarmöte – tack Avelsrådet!

Uppfödare från bl a Nora och Norrköping hade hittat till STOKKs lokaler, Britt-Marie Hansson, från Avelsrådet, kom från Rättvik men den största elogen måste gå till kennel Anthem, en ganska ny uppfödare som rest ända från JOKKMOKK. Fantastiskt!

PRA

Britt-Marie Hansson uppdaterade oss om nu-läget angående DNA-prov avseende PRA.

Ett företag i Finland, Canigen, påstår sig ha hittat rätt gen för Papillon men friat TVÅ hundar som har PRA. Vi bör alltså ligga lågt tills det kommer en DNA-test som godkänts av SKK, därefter skaffas en remiss från SKK, blodprov tas och skickas till godkänt lab.

Optigen, t ex, har fungerande tester för andra raser men tyvärr inte ännu för Papillon (kostnad ca 1.700:- för dessa + kostnad för blodprovstagning).

En genetiskt frisk hund som saknar anlaget kallas A.

En frisk anlagsbärare kallas B.

Fördelen med DNA-kontroll är att vi då kan använda en B-hund mot en A, d v s använda en utmärkt bärare utan att riskera att sjukdomen någonsin bryter ut. Parar man A med A så behöver man inte ens DNA-testa valparna, som ju inte kan ha anlaget, utan själva klassas som A.

Därefter diskuterades nuvarande, kostsamma program, med spegling varje år. Papillon har nu endast ca 1% PRA-klassade hundar. Förslag till nytt hälsoprogram: 1 spegling före avel, nästa vid 4 år och den sista vid tidigast 7 års ålder.

Pudelklubbens nuvarande hälsoprogram föreskriver DNA-test samt 1 spegling vid 5 års ålder.

Kontentan: Skicka inga prov för DNA-test innan vi får ett godkänt lab och en trovärdig kontroll!

Nya uppfödare

Det upplevs ibland som om nya uppfödare växer som svampar ur jorden. Avelsrådet ska skicka information till nya uppfödare. Det diskuterades också någon form av utbildning som alla uppfödare skall gå igenom (SKKs grundregler – Juridik – enklare genetik mm) för att få valphänvisning på Papillon-Ringens hemsida. Utbildning bör skötas av SDHK som har 16 rasers uppfödare att utbilda så att den kan ske på flera platser i landet. Fälls man i ett disciplinärskede så tappar man sitt emblem/sina förmåner.

Storleken

på nordiska Papillon är inte alltid i enlighet med standarden. Tyvärr är den ändrade skrivningen, ca istället för max 28 cm, inte förenlig med rasens önskade storlek. Det är bara att jämföra med vikten som är från 1,5 kg – 4,5 kg för hanhundar och max 5 kg för tikar. Det rimmar riktigt illa med CIRKA 28 cm mankhöjd och trots att det är Frankrike som ändrat FCIs standard, så står det på deras egen hemsidas inledande beskrivning av rasen att den skall vara maximalt 28 cm i mankhöjd. Mötet föreslog en diskussion med SKK från klubbens sida.

Papillon eller Phalène

SKK har gett tvistande köpare rätt (halva priset åter!) när de köpt en Papillon som sedemera blivit Phalène. Föreslogs att man i köpekontraktet vid "ras" skriver Papillon/Phalène för att slippa eventuella kommande problem om återbetalning av del av köpeskillingen.

PDA

samt eventuella andra hjärtfel. Flera av deltagarna hade haft något fall av PDA, några hade haft valpar som vid 8 veckor haft blåsljud som senare växt bort. En uppfattning var att stora PDA var

svåra att diagnosticera.

Tips 1: Ge blodpudding eller lever/-pastej (järn) till valparna någon vecka före veterinärbesiktningen för att stimulera igenväxning av PDA.

Tips 2: Om hunden äter plast eller annat skräp - "sparris" kapslar in skräpet så det kommer ut den naturliga vägen.

Tips 3: Små, svaga valpar kan få sugkraft om man ger dem vätskan från pressad, rå lever.

Valppriser

I Stockholmstrakten verkar ett normalt valppris ligga på 13 – 15.000:-, någon hade intervallet 10 – 20.000:- (en gissning att det högre priset gäller exporter?).

Gomspalt

Alla känner sig inte drabbade men en allmän mening är att man är försiktig med ALL typ av gift i samband med parad tik, må det vara starka rengöringsmedel, Frontline, avmaskning, cortison (i t ex ögondroppar) etc.

Papillonkvarka

"krax", "chihuahua" etc. Alla har nog någon gång upplevt detta hos vissa individer. Kanske när de drar i kopplet, dricker kallt vatten eller kommer ut i stark kyla inifrån. Tyvärr behandlas hundarna ofta för noskvalster helt i onödan.

Leg Perthes

kom det fråga om från en uppfödare. Ingen annan hade haft detta problem.

Patella Luxation

tog Papillon-Ringen tag i – inom klubben – redan på -70-talet. 1973 var, enligt uppgift, ca 50% av hundarna drabbade. Enligt SKKs statistik idag (endast på hundar kontrollerade av godkänd veterinär och där ägaren skrivit på intyget) är det f.n. 10% av hundarna som drabbas.

Allmänt var uppfattningen att problemet ökat igen sedan vi tog krafttag mot PRAn – där vi lyckats mycket bra!

Problemet är mycket komplext, inte minst för att olika (godkända) veterinärer bedömer knän så olika. Dessutom finns det hundar som frias för att senare fällas och tvärtom, kanske även på goda grunder.

Ett förslag var Central Registrering även av knän - "kortet på bordet", inte valfritt som det är nu – i det läget skulle man kunna följa det Kojkeruppfödarna (t ex) gör: godkänna avel på grad 1 mot en nollad hund. Vissa raser har långt större problem än Papillon men det är inte en ursäkt att låta problemet öka eller?

Många tyckte också att Papillon-Ringen inte skulle sätta ut hanhundar i hanhundsregistret eller rekommendera valpar efter hundar som inte ligger på SKKs avelsdata eller har skickat kopia på intyg till klubben.

Ett förslag, med tanke på den varierande bedömningen från olika veterinärer, var att klubben skulle utbilda uppfödarna att kontrollera knän själva. OCH VETERINÄRERNA!

I allt ett MYCKET TREVLIGT och NYTTIGT möte!

Gärna två gånger om året Avelsrådet!!

Vid pennan

Lena Hellborg

Golden Leafs Kennel